

Nr 74.

Av herrar **Thorell** och **Olsson** i Staxäng, om sänkning av räntan å ogulden köpeskilling för såld fast kronoegendom.

I Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse given Stockholms slott den 17 oktober 1913 och intagen i Svensk författningssamling nr 271 för samma år »angående grunder för upplåtande av egnahemslägenheter från vissa kronoegendomar» anföres bland annat i punkt 9 »att till köpare må antagas allenast mindre bemedlad eller obemedlad — — —». I samma kungörelse bestämdes att räntan å ogulden köpeskilling skulle utgå med 3.6 %, vilken räntesats blev gällande t. o. m. år 1919.

Å amorteringsdelen gällde sedan följande räntesatser för angivna år: 1920—1922 4 ³/₄ %, 1923—1927 4 %, 1928—1933 4.75 %, 1934 4 %.

Å stående delen: 1920—1923 4.75 %, 1923—1927 4 %, 1928—1931 4.3 %, 1932—1933 3.3 % och för 1934 4 %.

Då det torde vara av intresse att i detta sammanhang jämföra förenämnda räntesatser med årsmedeltalen för Sveriges riksbanks officiella diskonto för de senaste 15 åren, anföras de här som följer:

1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927
6.9278	6.4917	4.8458	4.6444	5.5000	5.1681	4.5000	4.1542
1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	
4.0111	4.7361	3.7194	4.0958	4.3861	3.1667	2.5000	

Resultatet av denna jämförelse blir, att egnahemslägenheternas ägare å den stående delen av sina lån under 10 av dessa år betalat en ränta som varit lägre — vissa år avsevärt — än det officiella diskontot. År 1934 höjdes räntan å den stående delen till 4 % — vilken räntesats även gällde för amorteringsdelen —, samma år som medeldiskontot utgjorde 2.5 % och räntan å lån från egnahemslånefonden genom riksdagens beslut sänktes till 3.6 %.

I huvudsak voro sociala skäl avgörande vid upplåtande av ifrågavarande egnahemslägenheter, och köparna ha i stor utsträckning varit personer i små ekonomiska omständigheter, vilka under årens lopp knappast blivit bättre, utan i många fall — med hänsyn till konjunkturförhållandena — sämre.

I tillämpliga delar gäller vad i frågan anförts även övriga köpare av jordbruksfastigheter avdelade från kronoegendomar eller hela sådana, vadan en räntesänkning även bör komma dessa till del.

Med stöd av det anförda få vi härmed föreslå att riksdagen ville besluta,

att räntan å ogulden köpeskilling (amorteringsdelen och stående delen) för från vissa kronoegendomar upplåtna egnahemslägenheter och övriga försålda jordbruksfastigheter sänkes till 3.6 % eller, om räntan å lån från egnahemslånefonden sänkes ytterligare, till paritet med för denna därefter gällande ränta.

Stockholm den 17 januari 1935.

E. Thorell.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.
